

Baykuş ve Küçük Fare

Jane MEADOW

Baykuş ve Küçük Fare

Jane MEADOW

Büyülü ormanın derinliklerinde, ay ışığının ağaçlar arasında gümüş yollar çizdiği yerde, bilge, yaşlı bir baykuş yaşırdı. Tüyleri krem benekli, yumuşak, kahverengiydi ve yuvarlak, kehribar-altın gözleri küçük pirinç gözlüklerin ardından usulca kırpılırdı. Her akşam yosunlu bir dala tünere ve ormanın sakinleşmesini izlerdi. Diğer hayvanlar onu kimseyi kovalamayan, sadece dinleyen sessiz baykuş olarak tanırdı.

Bir gece, sıcak gri tüylü ve kocaman yuvarlak kulaklı küçük bir fare orman zemininde telaşla koşturdu. Adı Pip'ti ve küçük, kırmızı, örgü bir atkı takıyor, kanvas çantasında bir fener taşıyordu. Pip meraklı ve neşeliydi, hep yeni arkadaşlar arardı. Tam baykuşun dalının altında durdu ve parlak, siyah boncuk gibi gözlerle yukarı baktı. "Yukarıdaki merhaba!" diye cıyıkladı. "Ne yapıyorsun?"

Baykuş şaşkınlıkla aşağı baktı. Genellikle fareler baykuşlardan kaçardı. Ama bu küçük fare kıpırdamadan duruyor, bıyıklarını oynatıp gülümsüyordu. "Ben sadece yıldızları izliyorum," dedi baykuş yumuşak bir sesle. "Benim adım Olive." Pip'in pembe burnu kıpırdadı. "Yıldızlarla ilgili hikâyeleri severim!" dedi. "Bildiğin bir hikâye var mı?" Olive gözlerini kırptı. "Çok hikâye bilirim," dedi. "Birini dinlemek ister misin?"

Pip alçak bir dala tırmandı ve Olive'in yanına oturdu. Olive ona kaybolan yolculara yol gösteren cesur bir ateş böceğinin hikâyesini anlattı. Pip kocaman gözlerle dinledi, küçük kalbi parıldadı. Hikâye bitince mutlulukla iç çekti. "Bu harikaydı!" dedi. "Hikâyeleri herkesle paylaşmalıyız!" Olive başını yana eğdi. "Herkesle mi?" diye sordu. "Evet!" dedi Pip. "Bütün orman hayvanlarıyla!"

Olive ve Pip bütün gece fikirlerini konuştular. Yıldızların altında bir gece kütüphanesi açacaklardı. Olive hikâyeleri yüksek sesle okuyacak, Pip misafirleri karşılayacak ve onlara rahat yerler bulacaktı. "Ama nerede yapacağız?" diye sordu Olive. Pip'in gözleri parladı. "Yaşlı meşe ağacının yanındaki büyük açıklıkta!" dedi. "Herkes için bolca yer var." Olive başını salladı. "Yarın gece yapalım," dedi.

Ertesi akşam Pip, yaşlı meşenin dallarına küçük fenerler astı. Fenerler küçük yıldızlar gibi parlıyordu. Olive yumuşak yosun yastıkları bir daire şeklinde dizdi. Haber ormanda hızla yayıldı. "Bir kütüphane mi? Gece mi?" dedi bir tavşan. "Böyle bir şeyi kim duymuş?" Ama merak hayvanları açıklığa doğru çekti. Bir sincap, bir kirpi ve bir geyik ailesi ağaçların arkasından baktı.

Pip her misafiri karřılamak için kořturdu. "Hoř geldiniz! Hoř geldiniz!" diye ciyakladı. "Rahat bir yer bulun!" Kırmızı atkısı sallanırken oradan oraya kořturuyordu. Hayvanlar tereddüt etti. Bir baykuřla bir farenin birlikte çalıştığını hiç görmemişlerdi. "Bu bir oyun mu?" diye fısıldadı kirpi. Olive duydu ve usulca gülümsedi. "Oyun deęil," dedi. "Sadece hikâyeler. Gelin ve dinleyin."

Hayvanlar teker teker yosun yastıklara yerleřti. Olive boğazını temizledi ve kanadıyla bir kitap açtı. "Bir zamanlar," diye başladı, "her hayvanın bir başkasından korktuğuş bir orman varmış." Hayvanlar öne eğildi. Pip küçük bir taşın üstüne oturdu, feneri yanında parlıyordu. Yeni arkadaşlarının yüzlerini izledi ve içi ısındı. Bu, hayal ettiğinden bile daha güzeldi.

Olive okurken orman sanki nefesini tuttu. Hikâye, arkadaş olan bir tilki ve bir tavşan hakkındaydı. Hayvanlar birbirlerine baktı. Bu gerçekten olabilir miydi? Olive bitirdiğinde açıklık sessizdi. Sonra tavşan konuştu. "Bunu hiç böyle düşünmemiştim," dedi. "Belki korkmamıza gerek yok." Pip başını salladı. "Hikâyelerin büyüsü işte bu!"

Her gece gece kütüphanesine daha çok hayvan geldi. Pip utangaç bir köstebeğe ve yalnız bir porsuğa yer buldu. Olive cesaret ve iyilik hikâyeleri okudu. Hikâyeler arasında hayvanlar kendi hikâyelerini paylaştı. Sincap kaybolan bir meşe palamudu hakkında komik bir hikâye anlattı. Geyik ilk kar yağışı hakkında tatlı bir hikâye anlattı. Açıklığı kahkahalar ve sıcak fısıltılar doldurdu.

Bir akşam genç bir tilki açıklığın kenarına süzüldü. Gergin görünüyordu. "İçeri girebilir miyim?" diye sordu. "Ben bir tilkiyim. Beni burada istemeyebilirsiniz." Hayvanlar sustu. Tilkinin fareleri ve tavşanları nasıl kovaladığını hatırladılar. Ama Pip koşarak yanına geldi. "Elbette girebilirsin!" dedi. "Burada herkes hoş karşılanır." Olive başını salladı. "Hikâyeler herkes içindir," dedi. Tilkinin gözleri kocaman açıldı.

Tilki daireye adım attı ve oturdu. İlk başta tavşan ve sincap gergindi. Ama Olive, kaybolan bir ördek yavrusunun yolunu bulmasına yardım eden bir tilki hakkında bir hikâye anlatmaya başladı. Hayvanlar dinledi. Tilkinin kulakları dikildi. Hikâye bitince tavşan usulca, "Tilkilerin de iyi kalpli olabileceğini bilmiyordum," dedi. Tilki gülümsedi. "Tavşanların beni dinlememe izin vereceğini bilmiyordum," dedi.

O gece hayvanlar birlikte konuştu ve güldü. Tilki maceracı kardeşi hakkında bir hikâye anlattı. Tavşan cesur bir tavşancık hakkında bir hikâye paylaştı. Pip fenerleri yeniden doldurdu, Olive küçük bir çaydanlıktan meşe palamudu çayı koydu. Açıklık sıcak bir kucak gibi hissettirdi. "Bu şimdiye kadarki en güzel kütüphane," diye fısıldadı kirpi. "Çünkü herkes burada," dedi Pip.

O geceden sonra büyüü orman değışti. Eskiden birbirinden saklanan hayvanlar artık gülümseyerek selamlaşıyordu. Baykuş ve fare iyilikleriyle ünlendi. Ama Olive ve Pip ünlü olmayı umursamadı. Onlar sadece yeni dostlukların büyümesini görmeyi sevdiler. Her akşam fenerleri yerleştirdiler ve misafirlerini beklediler. Orman her zamankinden daha sıcak ve daha dostça hissettirdi.

Bir gece Olive kitabını kapattı ve mutlu yüzlerden oluşan daireye baktı. "Hikâyelerin özel bir gücü var," dedi. "Birbirimizi anlamamıza yardım ederler." Pip başını salladı, bıyıkları kıpırdadı. "Ve iyilik bütün ormanı parıldatır," diye ekledi. Hayvanlar onaylayarak mırıldandı. Dostluğun şaşırtıcı yerlerde büyüyebileceğini öğrenmişlerdi. Ve iyiliğin en eski beklentilere bile meydan okuyabileceğini.

Yıldızlar yukarıda parıldarken hayvanlar tek tek açıklıktan ayrıldı ve geri döneceklerine söz verdi. Pip fenerleri söndürdü, Olive gözlüklerini katladı. "Yarın aynı saatte mi?" diye sordu Pip. "Her zaman," dedi Olive. Birbirlerine gülümsediler—bilge baykuş ve küçük fare—ve büyülü orman, dostluklarının sıcak parıltısına sarınmış halde huzur içinde uyudu.